

Af *Poul Møller* til finansministeren:

„Hvorfor gav ministeren den 9. september 1964 folketinget og befolkningen en fejlagtig vurdering af statsfinansernes stilling i 1965-66?“

Poul Møller: Den 3. september stillede jeg et skriftligt spørgsmål til finansministeren efter reglerne i folketingets forretningsorden, og det lød:

„Vil finansministeren meddele et skøn over statsfinansernes stilling i det kommende finansår bl. a. med hensyn tagen til prisstigningernes virkning for statsbudgettet og til de love, der er vedtaget vedrørende tjenestemændenes lønregulering og folkepensionsudgifter?“

Den 9. september svarede finansministeren mig; hans svar er optrykt i Folketingstidende 1963-64 sp. 6126-27. Om dette svar kan man vel sige, at det var en meget vag og fremstilling af de udgiftsstigninger, der måtte forventes. Ministeren konkretiserede beløb op til 700 mill. kr., men lod i øvrigt et egentligt udgiftsskøn stå åbent. Men han føjede til efter at have givet denne meget vage vurdering af udgifterne, at der heroverfor stod

„en betydelig stigning i statens samlede indtægter som følge af befolkningens stigende indkomster og forbrug. Rent foreløbige skøn tyder på, at der bliver tale om merindtægter på omkring 1 milliard kr. Et skøn over takten i forbrugsstigningen i 1965 må dog ifølge sagens natur være særdeles usikkert.“

Dette efterlod i størstedelen af pressen et indtryk af, at med 1 milliard kroner i indtægtsstigning og 700 mill. kr. i udgiftsstigning var den hellige grav vel forvaret.

Den 6. oktober holdt den højtærede statsminister sin åbningstale, hvori han naturligvis også kom ind på udsigterne for statsfinanserne. Hvad der nu er sket mellem den 9. september og den 6. oktober, ved ingen, men den 6. oktober var statsministeren i hvert fald i stand til at give en helt anden fremstilling af den statsfinansielle stilling for 1965-66. Statsministeren sagde følgende — det står i Folketingstidende 1964-65 sp. 11 —:

„Selv om der ved uændrede skatte- og afgiftssatser vil ske en stigning i statens samlede indtægter, som skønnes at andra-

ge omkring 1 milliard kr., må man regne med, at yderligere statsindtægter vil blive en nødvendighed.“

Under åbningsdebatten spurgte jeg, om det ikke ville have været rimeligt — det står sp. 218 — at finansministeren havde givet mere præcise oplysninger den 9. september, når man den 6. oktober kunne vurdere det således, at yderligere statsindtægter ville blive en nødvendighed.

Nu har vi i folketingsgrupperne fra finansudvalget senest hørt, at finansministeren er nået frem til noget mere præcise skøn — formentlig dem, der ligger til grund for udarbejdelsen af finanslovsforslaget — som viser, at der vil blive brug for at skaffe dækning for et meget stort beløb i 1965-66. Jeg kan ikke forstå, at en finansminister, som i begrundelsen af oktober er i stand til at informere statsministeren om, at der ikke i 1 milliard kroners stigning på indtægterne vil være dækning for udgiftsstigningerne, ikke den 9. september har haft nogen som helst fornemmelse heraf. Når der bliver spurgt om hans vurdering af statsfinanserne 1965-66, er det mig ufatteligt, at denne vurdering ikke er således, at han forbeholder sig disse skattestigninger. Tværtimod nævner han slet ikke, at det vil blive muligt eller måske nødvendigt at gennemføre afgifts- og skatteforhøjelser for at skaffe dækning for de stigende udgifter.

Vi, der har fulgt statsfinansernes udvikling og den lovgivning, der har fundet sted igennem det sidste år, havde en fornemmelse af, at indtægterne ikke kunne holde trit med udgifterne. Det var da også denne fornemmelse, jeg for mit vedkommende ønskede bekræftet i mit spørgsmål til den højtærede finansminister. Jeg må dog sige, at han gav hverken bekræftelse eller afkræftelse. Han gav ingen fornemmelse. Det kan naturligvis skyldes, at han ikke havde nogen fornemmelse, at han i modsætning til de fleste andre, der kender statsfinanserne, ikke var i stand til at skønne, at udgifterne ville stige så stærkt. Derfor har jeg i dag stillet det spørgsmål til ministeren, hvorfor ministeren den 9. september 1964 gav folketinget og befolkningen en fejlagtig vurdering af statsfinansernes stilling i 1965-66.

Finansministeren (Poul Hansen): Det spørgsmål, det ærede medlem har stillet